

ც-ა-ბ-ს-ე-ჲ-ს-ჳ-ტ-
ს-ქ-ც-ც-ჲ-ც-
ზ-რ-ჳ-ლ-ო-ჲ-ს-
ქ-ო-ქ-ს-ჲ-ს-
ქ-ო-ქ-ს-ჲ-ს-
ქ-ო-ქ-ს-ჲ-ს-
ქ-ო-ქ-ს-ჲ-ს-

და ვ-რ გარდახდეს
წელიწა
დნი ორმოცდა
ათნი მოსლვთგ
ან შურვან
ყრუსათა, კ-დ
მოვიდა ჭი
ჭუმ(ანუ ჭუჭუმ)
ნათესავი შოჰმედ
ისი შოაოხრა და
შემუსრა ყ-ნი შენ
ებული ქართლისა
და მოჰმართა შესლ
ვად ლახეთად
რათამცა მოაოხრა
და ყ-ლ
თურთ უმკვდრო
ჰყო და იყო შიში
დიდი
შეფეთა და
შთავართა და
ყ-ლისა ურისა
და არა შემძლებელ
იყუნეს წინააღ-
გომად, რ- რადთგან
განერყუნა ქ-ყანა
ესე ყრუსა
დაღაცათუ
გარდავლნა
ჟამნი მრავალნი
მშვდობით არღარა
მოგება იყო კჳალსა
თვსსა:

ისათა რათა,
მივიდეს და
იხილოს და ი
თხოოს მისგან
მშვდობაჲ ქ-ყნისა,
და დაცჳა
შეურყევლად
ეკვლეს-
იათა და
დაპატიჟებაჲ დატე
ვებისათვს
სჯულისა.
მინდობითა ი-
სათა Ⴢრჩილ
თავისა თვსისა და
სუ-
ლისა დადებაჲ
სახმარად ქ-ენე
თა: აღდგა და
მივიდა ჭიჭუმის
თ-ა
რომელსა ეწოდა
ასიმ და ვ-ა ცნა მო
სლვა მისი მიეგება
წინა სიხარულით
და მოიკითხა
დიდითა
დიდეებითა და
დაყუჭს ჳღე იგი
ურთობით აქო
სიკეთე მისი,
შეუყუარდა
სისრულე
ასაკისა მისისა და
უმეტესად შუჭნი-
ერებაჲ უირისა
მისისა:
ჰ-დ მცირედთა
ჳღეთა იწყო

ნებითა მიუგო და
ჰქ-დ ნუ იყოფინ
თუ-
მცა სიტყუათა
შენთა ვისმინე
ანუშ-
ცა დაუტევე ქ-ე
ი-ი ცხოველი
რ-ლი იგი არს ი-ი
ქეშმარიტი,
რომელმან
ქსნისათვს ჩ-ნისა
ყორცითა სიკჳდ-
ილი დაითმინა და
უკუეთუ ვისმინო
შ-ი
უწყოდე, რომლითა
ვიტანჯებოდე
საუკუ-
ნოდ გარნა უკუეთუ
შენ მომკლა აღვდგე
ვ-ა ი-ი ჩემი და მის
თანა ვიდიდო. უსმა
რა ესე უსჯულოსა
მას და იხილა სიმტ-
კიცე მისი
უქცეველი
დაუკვრდა ფ-დ
და უბრძანა
შეპყრობა მისი და
შეყენ-
ება საპყრობილესა,
რ-ა ღონისძიებით
მიაქციოს იგი რ-
არა სთნდა სიკვდ-
ილი მისი
შუჭნიერისათვს
ღატ-
ისა მისისა და

ნათელსა
დაუსრულებელსა
ყ-ლთა თანა
ქ-თა რომელთა
სიკჳდილითა უკჳ-
დავება მოიგეს
ი-ისა მიერ:
ჰამინ უკჳჭ
წარმოდგა წ-ე
სიმისა შთავარი
ერთი ჳარდაბანიე-
ლი მიქცეული
სარკინოზად,
რომლისა
შამის ძმა მოეკლა
წარმართა და მკჳ-
ლელნი მისნი
განერნნეს
მშვდობით
უსაპასა
ღრჩილისასა
ღდარნასე შეფესა
ამისთვს უკჳჭ
შური იგო
ღარდაბან-
ელმან და რქჳა
ღსიმს არა უწყია
თუ ვინ არს ესე
ღრჩილ ესე არს ძე
სტ-
ეფანოზისი
ნათესავი ჳიდისა
შეფისა,
უახტანგისი
რომელი იყო
ნათესავი-
საგან შირიანისა
ძისა ქასრესი:
ჳ ესე იყო მამისა

ქ წმიდამან
წრჩილ განიზრახა
ღონებასა თვსსა
სიმხნითა ჟულისა
მის

სიტყუად ლიქნითა
ალუთქმიდა ნი-
ჭთა და აწჭვდა
დატევებასა ქეს
სჯულისასა და
მიქცევად
სარკინოზად
ჟოლო წნ წრჩილ
ყოვლადვე არა
თავს
იდვა სიცბილი
მისი და მტკიცითა
გო

სიმაღლისათვს
ზასა-
კისა მისისა:
ზა ვა შეაყუანეს
საპყრობილესა
აკურთხევდა ითსა
და იტყოდა მისსა
მიმართ რა
მოწყალებითა
მისითა იი
რს ყოს
მიმთხჭვად და
მკვდრყოფად

თვსი
სა თა რაჟამს იგი
დაჰვლვიდეს საგა-
ნძურთა სამეფოსა
ქართლისასა და იგ
იცა იცის რომელ
ხერაკლე შეეფემან
და
ჰვლა საგანძურნი
თვსი ქ ხერაკლე
ცა უჩჭნებდა სადა
იგი ფლვ-

130v

დეს ესმა რა ესე
ყლი წსიმს
შოუწ-
ოდა კდ წრჩილს
და რქდ პლ თუალ
გახჭნ ქმნილი
კეთილობისა
შენისა-
თვს რ ფდ კეთილ
ხარ ქ აწ მითხ
რეს შენთვს რ ჰვლ
ხარ დიდთა
შეფეთა
ჟუასროანთა ად აწ
უფ
როსად განსდიდნე
წე ჩემსა უკუეთუ
ისმინო ჩემი და
იყოს სამეფო შენი
შე-
ნდავე და
საგანძურნიცა
შამათა შენთ-
ანი მოგანიქნე
შენვე უდ მიჩნე
სა-

ეს ყლნი
საგანძურნი მათნი
ციხესა
მას სადა იგი შექმნა
ყრუდ წმირა
და აწ აქს იგი
ღერძენთა ქ შე
არა
დაუტეო იქი ინი
ჩემი არცა გან
ყვილო წარუვალი
იგი დიდება მსწრ-
აფლ წარმავალისა
ამისთვს მიუგო
და რქდ წსიმ შენ
უკუჭ იყავ და
ცემასა მას
წფხაზეთს
შინასარკინო-
ზთასა რქდ მას წნ
წრჩილ მე ვიყ-
ავ მაშინ რაჟამს
დასცნა იგინი
ითმან რქდ წსიმ
რლნ ითმან
დასცნა

აქუს სასოება ჯერ
არ მისიცა სიკუჭდ-
ილი და უბრძანა
თავისა მოკუჭთითა
აღსრულება წისა
წრჩილისი, და არა
ჰრიდა
სიკეთესა მისსა,
არცა შეირცხვნა
დიდებისაგან
ქარჩინებულებისა
მისისა
ღანიყუანეს გარე და
მოკუჭთეს
იავი შისი
შახვლითა იჭ
სა შირკანისასა,
რლ
არს შარტი და შე-
ავედრა სულ-
ნი ცვსი
ითს
ა:

აქუს სასოება ჯერ
არ მისიცა სიკუჭდ-
ილი და უბრძანა
თავისა მოკუჭთითა
აღსრულება წისა
წრჩილისი, და არა
ჰრიდა
სიკეთესა მისსა,
არცა შეირცხვნა
დიდებისაგან
ქარჩინებულებისა
მისისა
ღანიყუანეს გარე და
მოკუჭთეს
იავი შისი
შახვლითა იჭ
სა შირკანისასა,
რლ
არს შარტი და შე-
ავედრა სულ-
ნი ცვსი
ითს
ა:

განბურნი შუფეთა
ღერძენთანი მო-
იქეც სჯულსა ჩემსა
და იქმენ სარკი-
ნოზ და სპასალარ
გყო შენ ჟყანა
თა ზედა შენთასა:
შამინ მიუგო ჟნ
ჯრჩილ
უწყოდე მტკიცედ
რ მცირე ვიყავ
შასაკითა ოდეს იგი
განვლო ჟყნა
აჲ ესე ზერაკლე
შუფემან ღოლო
შამამან ჩემმან და
ქიმამან დასხნ-

სარკინოზნი მიუგო
და რქდ
ჯრჩილ ოთმან
ჯხოველმან,
რომელ
არს შემოქმედი
ჯისა და ჟყნისა და
რლი იგი მოვიდა
ზეციით ჟუწყანად
ყსნისათჳს
ნათესავისა
საცთასა და
სიკუდილითა
თჳსითა აღგადგინ
ნა და უკუდავება
მოგუანიჳა მაშინ
უკუჳ დასცნა და
დაამდაბლნა იგი
ნი: მაშინ ჳრქუა
ჯსიმ ჟნსა ჟრჩილს
რომელსა უკუჳ
ონისა მოკუდავისა
მიმართ